

[Indenrigs- og boligministeren.]

ville foreligge senest i begyndelsen af indeværende måned. Da imidlertid ikke alle kommunerne har overholdt de frister, der var fastsat for indsendelse af de nødvendige oplysninger til brug ved statistisk departements bearbejdelse af sygehusregnskaberne, har det trukket ud med beregningen af sygehusudgifterne. Nu er beregningen imidlertid ved at være afsluttet, og det er derfor aftalt med de nævnte organisationer, at spørgsmålet skal drøftes nærmere i begyndelsen af næste uge.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Heick* til ministeren for handel, industri og søfart.

Hvilke oplysninger kan ministeren give om minefaren i dag ved sejlads på Flensborg fjord?

Heick: Mit spørgsmål til den højtærede handelsminister går ud på at få oplysning om minefaren i dag ved sejlads på Flensborg fjord. Årsagen til spørgsmålet er, at et selskab eller en kreds af folk, som har erhvervet et fartøj, ønsker at sætte dette fartøj ind i passagerfart mellem Graasten og Okseøerne og Kollund, altså i de indre farvande i Flensborg fjord.

Spørgsmålet har været forelagt statens skibstilsyn, som har meddelt, at man ikke kunne give den ønskede tilladelse, under henvisning til, at der på det pågældende sted stadig bestod minefare. Spørgsmålet blev så forelagt handelsministeren personligt, og den højtærede handelsminister svarede i et brev af 30. december 1954, at ministeren måtte fastholde den afgørelse, som statens skibstilsyn havde truffet, og at man ikke måtte regne med, at det pågældende selskab kunne få den ønskede tilladelse.

Folk på egnen står temmelig uforstående heroverfor, først og fremmest fordi de pågældende farvande hver dag besejles af mange skibe, både træskibe og stålskibe. Hvis der virkelig er tale om minefare, så bør de pågældende jo gøres alvorligt opmærksom på den. Dernæst kommer så det ind i billedet, at man har indtryk af, at selskaber, som sejler med fartøjer

under tysk flag, helt uanfægtet sejler i de pågældende farvande, som af det danske handelsministerium betegnes som farlige for sejlads med stålskibe.

Jeg vil i den anledning bede den højtærede handelsminister om at oplyse overfor offentligheden, hvordan det forholder sig med minefaren i det pågældende farvand.

Økonomi- og arbejdsministeren (*Krag*): Jeg må svare det ærede medlem, at når statens skibstilsyn har givet afslag med hensyn til den bestemte sejlads, der her er tale om i Flensborg fjord, så skyldes det naturligvis udelukkende frygt for minefaren og hensynet til skibsfartens sikkerhed, til passagerernes og søfolkenes sikkerhed, og det må være helt klart — og det forstod jeg også at det ærede medlem havde forstået — at det selvfølgelig er det eneste motiv, der gør sig gældende.

Så er spørgsmålet, om motivet er berettiget, om det er rigtigt, at der er minefare ved sejlads i Flensborg fjord. Handelsministeriet kan vanskeligt tage selvstændig stilling til det spørgsmål, men må spørge sig for i forsvarsministeriet, hvorunder hele problemet om minefare i danske farvande hører. Det har man også gjort i det foreliggende tilfælde og er blevet gjort opmærksom på, at der har fundet minesprængninger sted i Flensborg fjord, samt at tilstedeværelsen af aktive miner i Flensborg fjord fortsat ikke kan udelukkes. Man har endvidere undersøgt, hvad et engelsk register om minefarlige områder fortæller. Dette register gør opmærksom på, at muligheden for tilstedeværelsen af magnetiske miner i Flensborg fjord er stor, og der udtales i den publikation, dette engelske register udsender, at de søfarende advares mod at gennemsejle et farvand af denne karakter uden ad den minestrøgne rute, samt at det kan være livsfarligt at sejle udenfor den minestrøgne rute. Endvidere oplyses det, at de magnetiske miner må formodes at være farlige for skibsfarten i hvert fald til 1957.

Det er altså udfra disse oplysninger, skibstilsynet har truffet sin afgørelse, som forekommer mig at være rigtig og forsvarlig. Alt dette umuliggør jo heller ikke sejlads ind til Flensborg, idet der fra Østersøen går